ای عبدالله، مانندِ فلانی نباش که نماز شب می خوانْد، ولی پس از مدتی آن را ترک کرد.

از عبدالله بن عمرو بن عاص رضی الله عنهما روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم به من فرمود: «يَا عبْدَاللَّه، لا تَكُنْ مِثل فُلانٍ، كَانَ يقُومُ اللَّيْلَ، فَتَركَ قِيامَ اللَّيْلَ»: «ای عبدالله، مانندِ فلانی نباش که نماز شب می خوانْد، ولی پس از مدتی آن را ترک کرد».
[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم عبدالله بن عمر رضی الله عنه را از ترک نماز شب مانند فلان کس، بر حذر می دارد و اسم او را نمی برد تا پرده پوشی رعایت شود. و شایسته ی هر مسلمانی است که از افراط در عبادت پرهیز کند و خود را مکلف به طاعاتی نکند که از توانش خارج است؛ وگرنه دین بر او غلبه می کند چون دارای اعمال و طاعات زیادی می باشد و پایان کار او ناتوانی و بریدن است. چون الله متعال با رحمت و آسانگیری بر بندگانش، وظایفی را در وقت های مختلف واجب کرده است؛ و چون انسان تصمیم بگیرد، عمل وی مداوم می شود و می تواند با درنگ و آسانی از پس ادای همه ی حقوق برآید؛ حق الله و حق نفس و حق خانواده و حق دوستان؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ أَحَبَّ الأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهَا وَإِنْ قَلَّ»: «محبوب ترین اعمال نزد الله متعال، عملی است که مداوم و همیشگی باشد، هرچند اندک باشد». بنابراین شایسته هر مسلمانی است که برنامه ی ایمانی شبانه ای به اندازه ی توان خود داشته باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/11270